

VLASTA BAKALOVÁ

(* 10. července 1948 ve Veltrusech, žije v Praze)

Po základní devítileté škole pracovala 31 let v pohostinství. Za druhé světové války se stala obětí holocaustu 33 členů jejího rodu, zejména z Kralupska. Její verše vycházejí v edicích Literárního klubu Pegas Mělník, dále je publikuje na internetu. Píše rovněž pohádky. Samostatně vydala sbírky **Jarní láska, Snění a Koně mého otce.**

JARO

*Je ráno
červené střechy domů
a ještě holé prsty stromů
v obloze ptačí zpěv
tak vchází jaro
Jako dítě jsem milovala
svěže zelenou první trávu
zlato princezen pampelišek
housátka kuřátka
pach koní mého otce
Co to bylo
takové hedvábné tetelení
pocit sounáležitosti
země rozevírala se
nahořklou vůní
tak blízce
pod mou tvář*

RANNÍ BÁSEŇ

*Ještě spíš
v útrokách města
nebo na seně
na cestě
tvé ruce
na hrudi
v modlitbě
snění
a já tě budím
bláznivá
s rozcuchanými
rudými vlasy
když křičím
jak křičívá příboj
nezemřelá
že je mi svatě
tak Svatě
před básní*

ŘEKA

*Chtěla jsem se stát
dítětem květin*

*na louce vlčího bobu
odhodila jsem šaty
a smála se na bochník Slunce
řeka
tak štíhlá za Chebem
si přehrává na prstech vln
kytarové sólo černého chlápka*